

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

† «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν η'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὸν α', καὶ τῶν Πατέρων στ'.

Ἦχος Δι-θ

Kυ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει

σα α ακου σο ο ο ο ον μθ ει ει σα κθ θ θ θ

σον μθ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κθ θ σο ο ον μθ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μθ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Kα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μθ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σθ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ν μθ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κθ σο ον μθ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σον ται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι

ι ιν μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ α πα γ

γε λω

Ε ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ

τας τρι βουςμη

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι
τω ο νο ο ο μα τι ι σου

T^{Δι} ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
 ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
 ας ^Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν ^Θ
 Σταυ ρον ^{Γα} γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
 τα φη πα ρε ^{Νη} δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε
 ε λη η η σε ^{Δι} και α να στα α ας ε
 εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
 νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α
 α α ανθρω πον ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ
 ε ως ου α α αν ^Δ

τα α α πο δω ως μοι ^Δ

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει
 ρο γρα φον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ^Δ
 ε ξη η η η λει ει ει ει ψε ^{Νη} και του θα να του το κρα
 α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ νου ου
 ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γεται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

^{Νη} κά θως ει πενως πα αν το δυ υ ν α α α μος ^{Δι} δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο
 νον α θα α α να α α α τον ^Θ Ζω ο δο τα Χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας ^Δ

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται ^Χ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

^{Δι} **Ε** ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σαστην του ξυ υ λου
^{Νη} ου ου κα τα α ραν ^Δ εν τη τα φη σου ε νε ε κρω ω
 σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος ^{Δι} εν
 δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος
 τω ω ων α αν θρω ω ω πων ^Θ δι α του το ο ο
 σοι οι οι βο ω ω μεν ^Δ ευ ερ γε τα Χρι στε ο
 Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α σοι ^Δ

Στίχ. στ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^Δ ^Χ
 ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Η^{Δι} νοι γησαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο
 ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι
 οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε
 πτη η η η ξαν πυ λας γα ρ χα λ κα ας συ νε ε ε ε
 τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε
 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ
 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και
 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η
 ξας

Τῶν Πατέρων, Στιχηρὰ Προσόμοια 5'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν
Τ^{Νη} ας ε πτα συ νο δος τας των Πα τε ρων κα τα
 δι α φο ρος και ρος συ στα σας εις ε να συν η θροι
 σεν ε νι Κα νο νι τω δε μα λα κα λως ο Πα τρι
 αρ χης ο Γε ρ μα νο ος ο νε ος γρα φων ο μβ τε και

κρά τυνωντα δογματα ατα των ^ε ος και πρεσβεις

αυτης αγραπνης ^Δ της σωτηριας τω Κυριω ωπρο

βαλεται ^ε και τποιμι ι ^ε συμποιοι μεε

να ^ε ας

Στίχ. Γ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ηλπισεν ηψυ

χη μου επι τον Κυριον ^Δ

Τ^{νη} ο τς Νομγραμμα παισιν Εβραιων ^ε εθετο

τιμιαν την εβδομα ^{Δι} δα ^ε σκια προσανεχσι

και λατρεις ^ε σιταυτη ^ε ην περ Πατες συνδραμον

τες εν επταδιι ^ε Συνοδων ^ε νευσει Θε ^ε τς εν ε

ξαδιημερων ^ε συμπαντοδε ^ε α παρτισαντος και

την εβδομην ^Δ ευλογησαντος σε μνοτερα ανειρ

γασασθε ^ε ορον εκθεε ^ε μενοι ^ε Πιιστεε

ω ^ε ως

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας Δ
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

T^{Nη} ην Τρι α δα πα σιν εκ τωνπραγμα των της κο

σμο γο νει ασ 8 σαν αι τι αν τρα νως πα ρε δω κα

τε τρι σολ βι οι Πα τε ρες τρεις γαρ και τεσ σα ρας Συ

νο δος μυ στι κο τα α τω λο γω θεν τες και εκ δι κοι

φα νεν τες τ8 ορ θο δο ο ξ8 λο γ8 τα στοι χει α τα

τεσ σα ρα ον τα και την Τρι α δα ε νε φη να α τε

κτι σα σαν ταυ τα και κο ο σμον ποι η η σα α

σα αν

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τ8

H^{Nη} ρ κε σε και μι α ζω ην εμπνευ σαι τω κει με

νω γο νω της υ παρ γ8 σης Προ φη τ8 α να καμψις

Ε λισ σαι ε τ8 πα νυ ο μως α νε καμ ψεν ε

πτα κισ και συν ε κυ υ ψε τ8 τω οι α προ ο πτης προ

αγγελωντας υμων συυνελευσεις αις την νεκρωσιν
τη Θεο λο ο γω ε ψυχωσα τε θανατω
σααντες Αρειον και τωσ εκειεινω συγκαα
μνοον τας

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
επαινεσα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Tον διηρημενον Χριστινω να και δι

εργημενον κυσιν υλα κταις σο φως συνεραψα

τε σε βασιμοι Πατερες βλεπεινην γυμνωσιντην

τη μηδαμως εε νεγκοντες ως περο Σημτε και

Ιαφεθτην πατρωααντοπαλαι καταισχυναντες

τον πατραλοιαν και τωσ εκεινωσυμφορησααν

τος Αρειον τον της μα νι ι ας επωωνυυ

μοον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και η

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μενει ειστον αιωω να

^{Νη}**Τ** ρς Μα κε δο νι ρς και Νε στο ρι ρς και τρς
 Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρρς ^{Δι} Α πο λι να ρι ρς
 τε Σα βελ λι ο σε βη ρρς ^ε λυ κρς βα ρεις α πο δει
 χθεν τας εν δερ μα σι ι προ βα των ^ε πορ ρω της ποι μνης τρ
 Σω τη ρρς ως α λη θειεις ποι με νες ^ε α πη λα σα τε γυ
 μνρς κω δι ων ^Δ τρς τρι σα θλι ρς κα τα στη σα αν τες α ρι
 στα ^ε ο θεν υ μα ας μα κα ρι ι ζο ο με εν ^ε

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Πά.

^{Πα}**Δ** ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα}**Τ** α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του
 Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο
 φο ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
 ω ω μεν ^Δ τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω
 της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε

λο ος ε ναρ μο ο νι ι ο ο ν θε ο ο λο γι ι ι
 ι ας Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
 α λ λα α α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας τη ης πλα
 α α νης και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α
 χου ο υς τους προ σβευ ο ο ο ν τας παν το τε ε ε Κυ υ
 ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων

Ἦχος Δι-Θ

Κ αι νυ υ υ υ ν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω ω νων α α μην

Π α ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ε λ θου
 ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε
 και αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο
 ο με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε

τε ε ε ε κες και αι πα α αρ θε νος ε ε ε
 μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο
 ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε
 ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω
 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι
 α των ψυ υ χω ω ω ν η η η η μω ω ω ω ν
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το 6

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρεπει

 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτούς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ

συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ἰ' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη.

Ἦχος Γα ρ

Δ ^{Νη} ο ^{Γα} ξα ^{Πα} α Πα ^{Γα} τρι ^{Πα} ι ι ι και ^{Πα} Υι ^{Γα} υι ω και
αι ^{Πα} Α ^{Πα} γι ^{Πα} ι ω ω ^{Πα} Πνε ^{Πα} ε ^{Πα} ευ ^{Πα} μα ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} τι ^{Πα} ι
Α ^Μ πο ^{Νη} στο ^{Γα} λι ^{Γα} κω ^{Γα} ω ^{Γα} ω ^{Γα} ν ^{Γα} πα ^{Γα} ρα ^{Γα} δο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} σε
ων ^{Πα} α ^{Πα} κρι ^{Πα} βεις ^{Πα} φυ ^{Πα} λα ^{Πα} κες ^{Πα} γε ^{Πα} γο ^{Πα} να ^{Πα} α ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} α
α ^{Πα} γι ^{Πα} οι ^{Πα} Πα ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} ρε ^{Πα} ες ^{Πα} της ^{Πα} γαρ ^{Πα} α ^{Πα} γι
ας ^Μ Τρι ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} δος ^{Γα} το ^{Γα} ο ^{Γα} μο ^{Γα} ου ^{Γα} ου ^{Γα} ου ^{Γα} σι ^{Γα} ον ^{Πα} ορθο
δο ^{Πα} ο ^{Πα} ξως ^{Πα} δο ^{Πα} γμα ^{Πα} α ^{Πα} τι ^{Πα} ι ^{Πα} ι ^{Πα} σα ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} αν ^{Πα} τε ^{Πα} ες ^{Πα} Α ^{Πα} α
ρει ^{Πα} ου ^{Πα} το ^{Πα} βλα ^{Πα} σφη ^{Πα} η ^{Πα} μον ^{Πα} συ ^{Πα} νο ^{Πα} δι ^{Πα} κω ^{Πα} ω ^{Πα} ω ^{Πα} ως ^{Πα} κα ^{Πα} α
τε ^{Πα} ε ^{Πα} βα ^{Πα} λε ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} με ^{Πα} θ ^{Πα} ο ^{Πα} ον ^{Πα} και ^{Πα} αι ^{Πα} Μα ^{Πα} κε ^{Πα} δο ^{Πα} ο ^{Πα} ο
νι ^{Πα} ον ^{Πα} πνε ^{Πα} μα ^{Πα} το ^{Πα} μα ^{Πα} α ^{Πα} χον ^{Πα} α ^{Πα} πε ^{Πα} ε ^{Πα} λε ^{Πα} ε ^{Πα} εγ ^{Πα} ξα ^{Πα} α
α ^{Πα} αν ^{Πα} τε ^{Πα} ες ^{Πα} κα ^{Πα} τε ^{Πα} κρι ^{Πα} να ^{Πα} α ^{Πα} τε ^{Πα} Νε ^{Πα} στο ^{Πα} ο ^{Πα} ο

ρι ον Ευ τυ χε α και Δι ο σκοο ρον Σα βε ε
ε ελ λι ι ο ο ον τε και Σε βη η ρον τον Α α
κε ε ε φα α α α λο ον ων της πλα α α νης αι
τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η
μας α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
εν τη η πι ι ι στει φυ λατ τε σθαι δε ο ο
ο ο ο ο με ε θα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε ο το κε η προ στα σι α παν των των δε ο
με νων εις σε θα ρσ μεν εις σε καυ χω με ε θα εν σοι
πα σα η ελ πις η μων ε στι πρε σβευ ε τω εκ σθ
τεχ θεν τι υ περ α χρει ων δε λων σθ ς ς ς

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμεφυτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ ρ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ ρ
και πε ρι ι ε ζω σα το π ρ

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρω σας ε φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερ σει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο
τα Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ ρ
η τις ου ου π ρ

σα α λευ θη σε ται

Ε^{Πα} ν τω σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη λω μενος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
^{Δι} πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τησαν Ε βραι οι δεσφρα γι σαιτα αφονη τη σαν το
την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμενοι αλλ ο δι οι κτον
σπλαγχνω σου κα τα α δε ξα μενος τα φην και τρι η η
μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο

ο τη η τα η μερων
Ζ^{Πα} ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος
υ πο στας δι α θνη τῆς εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ
να τος τους ε κει την ε λευ σιν μενον τας την σην α
φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραταιου Πα ρα δει στον ανθ Α δου οι
κειν δε δω ρη σαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου
σι την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρη σαι ι λα
σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ην ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον
των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων Πα α α τε
ε ε ε ε ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να
θροι οι σθε ε ε εν των εν τη λαμπρα α α πο ο λει
Νι κα ε ε ε ε ων των Ορ θο δο ξωντα συ στη
μα α τα ευ σε βην τες πι στως ε ορ τα α α
σω ω ω μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου
το ο α θε ον δο ο ο γ μα α ευ σε βο ο ο
φρο ο ο νω ως κα α α θει ει ει ει ει λον και
της Κα θο λι κης Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως
του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και
τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον

και συ να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα
 τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν
 τω τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο λω α
 κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι ο θεν και η μεις τοις θει οις αυ των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες
 λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ο
 ον και το Πνε ευ μα το ο πα να α α α γι ι ι
 ι ον εν μι α α θε ε ο τη τι ι Τρι α α
 δα ο μο ο ου σι ο ον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

Ἦχος Πα φ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Νευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων

Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
 θλι ψεως η μας α πααλ λα α ατ τϛ ϛ ϛ σα
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω νων των
 χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ω ν βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ω ν η η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

᾿Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρεις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\pi} \underline{\alpha} \underline{\delta} \underline{\iota} \underline{\theta}$

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος Θ ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Υπερ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

γη σας πο λυ ευσπλα γχνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα

ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *